ASTROBHAVA

SACRED HYMN · TAMIL WITH MEANING

Kandar Anubhuti

Arunagirinathar

THE COMPLETE HYMN · TAMIL

The kappu invocation to Ganapati and the fifty-one verses, printed in the traditional joined metrical form.

KAPPU

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்

So that this garland of fine words, made for Shanmukha who gives grace to all who take refuge in him, may excel and melt even the hard stone of the heart, we bow at the feet of the five-handed elephant-faced Lord (Ganapati).

VERSE 1

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா யருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே

Grant me the grace that my one task in life is to sing of your dancing peacock steed, your spear and your handsome rooster. O brother of the peerless elephant-faced god who struck down in battle the elephant-faced demon who came hunting for the gods.

VERSE 2

உல்லாச நிராகுல யோக விதச்
சல்லாப விநோதனு நீயலையோ
எல்லாமற என்னை யிழந்த நலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே

Are you not the one who delights in joyful, untroubled yoga and in sweet loving play? O Muruga, lord of the gods, tell me what that bliss was, when everything fell away and I lost myself.

VERSE 3

வானோ புனல்பார் கனல்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையாண் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசண்முகனே

Is it the sky, or water, earth, fire or wind? Is it the dawning of wisdom, or the four Vedas that are recited? Is it I, or the mind, or the very place where you took me as your own? O Shanmukha, what is the true reality?

VERSE 4

வளைபட் டகைம் மாதொடு மக்களெனுந்
தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந்
தொளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே

Is it right, is it right, that I should be caught and ruined in the fetters called a bangled wife and children? O Lord of the spear, whose spear pierced clean through the chest of Sura, who rose up with all his kin, and through the mountain.

VERSE 5

மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகமாறு மொழிந்து மொழிந் திலனே
அகமாடை மடந்தைய ரென் றயருஞ்
சகமாயையுள் நின்று தயங் குவதே

The Lord who alone can dispel the great illusion has taught me with his six faces, yet I have not stopped. I still waver inside the illusion of the world, pining after house, gold and women.

VERSE 6

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந்த மரும்பு மதோ
பணியா வென வள்ளி பதம் பணியுந்
தணியா வதிமோக தயா பரனே

O you of overflowing love and compassion, who bows at Valli's feet asking 'What is your command?' Will the lovely lotus of your feet ever bud upon the hard stone of my mind?

VERSE 7

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே

O mind, you will be ruined; listen to the way out. Give without holding back, meditate on the feet of the Lord of the sharp spear, burn your long suffering to dust, and let go, let go of every deed that binds you.

VERSE 8

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள் பேசியவா
குமரன் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே

You taught the true reality that destroys the delusion 'this is my lasting home, these are my kin, this is myself.' O Kumara, son of the mountain king's daughter, destroyer of the demons who came to fight.

VERSE 9

மட்டூர்குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டூசல் படும் பரிசென் றொழிவேன்
தட்டூ டறவேல் சயிலத் தெறியும்
நிட்டூர நிராகுல நிர்ப் பயனே

When will I be freed from swinging to and fro, caught in the net of longing for women with honeyed hair? O fearless, untroubled one, fierce to the wicked, who hurled the spear so that the mountain was split through.

VERSE 10

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார்ப வலாரி தலாரி யெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே

When Death comes riding his great black buffalo, you will appear before me on your great peacock. O garlanded Lord of the spear, who struck down the mighty Sura, the foe who harried Indra.

VERSE 11

கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகாசல வேலவ நாலு கவித்
தியாகா சுரலோக சிகா மணியே

You spoke the true teaching so that I need not depart while my kin gather and wail. O spear-bearer of the serpent hill, giver of the four kinds of poetry, crest jewel of the world of the gods.

VERSE 12

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா இருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொரு ளொன்று மறிந்திலனே

The thief who stole the daughter of the red deer, the Lord Muruga, who is never born and never dies, said 'Be still, without words', and at that, oh, I knew nothing at all.

VERSE 13

முருகன் தனிவேல் முநிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா றறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே

Can those who do not come to know him by his grace, as Murugan, the sage of the peerless spear, our guru, ever know him? He stood as neither form nor formless, neither being nor non-being, neither darkness nor light.

VERSE 14

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழி நாசியொடுஞ் செவியாம்
ஐவாய் வழி செல்லு மவாவினையே

O mind, reach the feet of Murugan, who holds the shining spear in his hand, and be saved. Give up, give up the craving that runs out along the five roads of body, mouth, eyes, nose and ears.

VERSE 15

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவளண் குணபஞ் சரனே

Grant me the gift of melting as I say 'Murugan, Kumaran, Guhan', and the awareness that comes with it. O foremost of gurus, adored by the warrior gods and by the earth, home of the eight divine qualities.

VERSE 16

பேராசை யெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுசூர் படவே லெறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதுரந் தரனே

Is it fitting that I, a sinner who does not reflect, should wander, sick with the disease of great greed? O hero, valiant one who hurled the spear so that the ancient Sura fell, upholder of the world of the gods.

VERSE 17

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேல் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீ ரினியே

The learning we studied and the knowledge we have came to us because the Lord of the spear gave them. So let worldly delusion go, hold to virtue and truth, and walk on, walk on, from now on.

VERSE 18

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வநகா வபயா வமரா
பதிகா வலசூர பயங் கரனே

Son of the pure Lord who is never born and never dies, who needs no waking and never forgets, whom Brahma and Vishnu could not know. O supreme one, sinless one, giver of refuge, immortal one, guardian of the gods' city, terror to Sura.

VERSE 19

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா அயில்வே லரசே
மிடி யென்றொரு பாவி வெளிப் படினே

O king of the sharp spear, without beginning or end: when the sinner called poverty shows himself, beauty, wealth, mind, good nature, family and lineage all move out.

VERSE 20

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வுபதேச முணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ளிமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே

You taught me, your servant, the rare true reality as my own instruction. O valiant Lord with the broad garland, ruler of the realm of the gods, who destroyed Taraka for the immortals.

VERSE 21

கருதா மறவா நெறிகா ணஎனக்
கிருதாள் வனசந் தரஎன் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரசூர விபாட ணனே

Agree to give me your two lotus feet, so that I may find the path beyond both thinking and forgetting. O giver of boons, Muruga, rider of the peacock, steadfast one who tore Sura apart.

VERSE 22

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
வேளைச் சுரபூபதி மேருவையே

What fortune, that thinking of him as youthful Kumaresa I came to bow at his feet: the Lord, king of the gods and steady as Meru, who bows at the feet of Valli with hair like the areca blossom.

VERSE 23

அடியைக் குறியா தறியா மையினான்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேல் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூத ரனே

Is it right, is it right, that through ignorance, never fixing my mind on your feet, I should be utterly ruined? O king with the sharp, mighty spear, mountain of virtues, who embraces the lightning-vine of the hill tribe.

VERSE 24

கூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றுதொளைத் தநெடும்
போர்வேல புரந்தர பூப தியே

Will I, who cling to women with eyes sharp as spears, ever even think of attaining grace? O Lord of the great battle spear that pierced Sura to the root and split the mountain, ruler of Indra and of the earth.

VERSE 25

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ அடியே னலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே

Alas, is it fitting that I, your servant, should wander, cherishing this cruel life of deeds as if it were real? O warrior who rides the peacock, whose hands, spear and feet are all radiant.

VERSE 26

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவிநோ தமநோ
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே

I have no support of my own; did you not think of me even a little, so that I might receive your grace? O you who delight in the wisdom of the Vedas and Agamas, who are beyond the mind, crest jewel of the world of the gods.

VERSE 27

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலேறிய வானவனே

Why is this the fruit of my fate here, that I longed for a life as fleeting as lightning? O gold, O gem, O treasure, O grace, O king, O celestial one who rides the peacock.

VERSE 28

ஆனா அமுதே அயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானாகிய வென்னை விழுங்கி வெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே

O nectar that never runs dry, king of the sharp spear, mine of wisdom, can it be put into words? The Supreme swallowed the 'I' that I was and remained as itself alone.

VERSE 29

இல்லே யெனுமா யையி லிட்டனைநீ
பொல்லே னறியாமை பொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே

You placed me in the illusion that says 'there is nothing'; have you not borne with my wicked ignorance? O spear of light, who wears my words as a garland upon your twelve mighty shoulders.

VERSE 30

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றொவ்வா ததென வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே

What the Lord of the spear, shining in a form like the red sky, made me realise that day as beyond compare: apart from those who know it in that way, how could anyone convey it to another?

VERSE 31

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யென என்னை விதித்தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே

You decreed that I should fall into this harmful illusion called an empty life. Are any of the low deeds that were done truly mine? Grant me true life from now on, O rider of the peacock.

VERSE 32

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரி வேடர்குலப் பிடிதோய்
மலையே மலை கூறிடு வாகையனே

Shall I let my learning shake and cry aloud, and my mind be tossed about like the waves? O mountain who embraced the doe of the hunters, victor who split the mountain.

VERSE 33

சிந்தா குலவில் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென்று விடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந்த வரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே

When will I be released from the dense forest of worry, home and wealth? O bringer of blessings, child of the heavenly Ganga, Kanda, Muruga, ocean of compassion.

VERSE 34

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காம லெனக்கு வரந்தருவாய்
சங்க்ராம சிகா வலசண் முகனே
கங்கா நதி பால க்ருபாகரனே

Grant me the boon that I may not waste away by following adorned women on the wrong path. O Shanmukha, guardian in battle, son of the Ganga, ocean of mercy.

VERSE 35

விதிகாணு முடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண மலர்க்கழ லென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல்வள்ளியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரபூ பதியே

When will you grant me, bound to deeds and unwilling to leave this body shaped by fate, your flower feet so that I may reach liberation? O steadfast one who praises no one but Valli of the moon-bright brow, lord of the gods.

VERSE 36

நாதா குமரா நமவென் றரனார்
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருள்தான்
வேதா முதல் விண்ணவர் சூடுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே

O Lord, Kumara, what was the meaning you taught when Shiva said 'Teach me' and bowed to you? O you whose feet Brahma and all the gods wear as flowers, who wears on his head the feet of the lightning-bright hill maiden.

VERSE 37

கிரிவாய் விடுவிக் ரம வேலிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யடியோடு மகந் தையையே

O mind, take your place in the retinue of the Lord whose mighty spear split the mountain. With the wisdom that is patience, cut away ego at its root.

VERSE 38

ஆதாளியை யொன் றறியே னையறத்
தீதாளியை யாண் டதுசெப் புமதோ
கூதாள கிராத குலிக் கிறைவா
வேதாள கணம் புகழ்வே லவனே

Can it be told how he took as his own me, an empty boaster who knew nothing, an utter wrongdoer? O Lord of the hunter maiden of the hill tribe, O spear-bearer praised by the hosts of spirits.

VERSE 39

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவேடணை யென்று முடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடித்தோள் புணருந்
தேவே சிவ சங்கர தேசிகனே

When will the threefold craving end, that will not let go of illusion so that the great sevenfold births may perish? O king, O god who embraces the shoulders of the vine-like hill maiden, O teacher who taught Shiva himself.

VERSE 40

வினையோட விடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோடு தியங்கி மயங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோ டிதணோடு திரிந் தவனே

Shall I be bewildered, entangled with home, and fail to remember the shining spear that drives away all deeds? O you who roamed by the springs and waterfalls, the green millet fields and the watch platforms.

VERSE 41

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே

On the day Death's messengers come to make their trouble, protect me, protect me at your feet so that I do not perish. O victorious one, Muruga, rider of the peacock, yogi, teacher of the wisdom of Shiva.

VERSE 42

குறியைக் குறியாது குறித்தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையு மற்றதுவே

When the peerless spear revealed the way to know, by aiming at it, the goal that cannot be aimed at, attachment to the world, speech and thought all ceased; knowing ceased, and not-knowing ceased as well.

VERSE 43

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அநுபூதி பிறந் ததுவே

O beloved of Valli, who wears pure gems and silks, O Muruga: by your loving grace, once the chains of desire were broken to dust, the experience beyond words was born.

VERSE 44

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே

Can it be told how Murugan of the striking spear gave me his feet to wear on my head? Feet whose fragrance spreads in liberation, on the great crowns of the gods, in the Vedas, in the hot wilderness and in the millet fields.

VERSE 45

கரவா கியகல்வி யுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோக தயா பரனே

Will you give me the true reality, so that I need not go begging at the doors of those whose learning is deceit? O guru, Kumara, wielder of the thunderbolt, consort of Devasena, compassionate one of Shiva-yoga.

VERSE 46

எந்தாயுமெனக் கருள்தந்தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே

You are my mother and my gracious father; remove my worries and rule over me. O Kanda, Lord of the shining spear, son of Uma, Kumara, Lord of the Vedas.

VERSE 47

ஆறா றையுநீத் ததன்மேல் நிலையைப்
பேறா வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீறா வருசூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறா வுலகங் குளிர்வித் தவனே

Is there a way for me, your servant, to reach the state beyond the thirty-six principles? O you who shattered the raging Sura and brought coolness to the worlds of the gods who sing your praise.

VERSE 48

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென்றவ ரோடுறும் வேலவனே

Are you not the Lord who stands without any separation in the knowing of those who know by letting all knowing go? O Lord of the spear who comes with those who have conquered passion, so that every bond is gone and darkness is destroyed.

VERSE 49

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம் ஒருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையும் க்ருபைசூழ் சுடரே

Can that which stood all alone ever be explained to another so that they know it? O radiant one of mercy with the gleaming spear, unique one who removes the sorrow of those who think of you.

VERSE 50

மதிகெட்டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட்டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத்திர ஞான சுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே

Must I perish in vain, my mind ruined, wholly bewildered and fallen from the path? O son of the river, lord of wisdom and bliss, warrior who crushed the pride of the sons of Diti.

VERSE 51

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே

As form and formless, as being and non-being, as fragrance and flower, as gem and light, as seed and life, as the goal and the law, come as my guru and grant me grace, O Guha.

Read it on its page

The Kandar Anubhuti with its meaning, how and when it is recited, and the same text in five more scripts: astrobhava.com/mantra/kandar-anubhuti/

PERFORMED FOR YOU

The Subramanya Homam, in your name

At our Yagna Ashram, telecast live · astrobhava.com/product/subramanya-homa/

Book →

AstroBhava · www.astrobhava.com · support@astrobhava.com · +91 96295 55442
An initiative of Vedhon Management Consultants (OPC) Pvt Ltd, Pollachi